

Fluefisker &



Læg evt det sidste ord i rubrikken ind over skyerne i dette billede]
Bo Hermansen er en dygtig fluefisker, der stiller store krav til sit fluegrej.

Feinschmecker

Når kun det bedste er godt nok er selvgjort velgjort. Sportsfiskeren har besøgt en rigtig feinschmecker, der konstant eksperimenterer og udvikler sit grej – og ikke mindst sit fiskeri.



Fluestikket er fluebindernes vigtigste værktøj, og er man gør-det-selv-mand, ja så fremstiller man det naturligvis selv.



Fluebinding er Bo's helt store lidenskab, og specielt funktionelle imitationsfluer bruges der meget tid på. Hertil har han også udviklet et nyt og højtflydende materiale. Du kan læse mere om Bo's fine fluer i næste nummer af Sportsfiskeren.

Af Jakob Sørensen
js@sportsfiskeren.dk

– Hej Jakob, det er Bo. Nu skal du lige høre, hvad den gamle nu har fundet på. Jeg ved godt, du synes, det lyder helt tosset, men jeg har altså opfundet et helt fluebindingsmateriale. Og det virker. Det er noget fint garn, der flyder og man kan..

Det er fiskeopfinderen Bo Hermansen, der ringer. Bo er af den type, der ikke stiller sig tilfreds med det grej, der udbydes på markedet. Han har nemlig sine egne kriterier, der skal efterleves, og kan grejhandlernes kommercielt udviklede grej ikke opfylde disse kriterier, ja så må Bo selv til tegnebrættet – og det sker ikke så sjældent.

Bo har rødder i det fynske, men bor nu tæt ved de midtjyske hedeåer. Han har altid været en nysgerrig og fingernem håndværker, der har sat stor pris på at fremstille sit eget grej.

I 1988 tog det dog for alvor fart, da han begyndte at bygge sin første splitcanestang. En splitcanestang havde i flere år været Bo's højeste ønske, men pengene var ikke helt til det, og nød lærer jo som bekendt nogen mand at spinde. Han kastede sig derfor ud i den ædle stangbyggerkunst, hvilket var det store startskud på en både produktiv, men også meget kreativ »

stangbyggerkarriere. Håndværket har han vedligeholdt og bambusstængerne er et nostalgisk pust til et fiskeri, der ellers dyrkes på nutidens præmisser.

Tradition og fornyelse

Bo er stor tilhænger af splitcane. Ingen tvivl herom. På den vis er han en rendyrket nostalgiker. Han elsker de sekskantede bambusstænger og bygger dem med stor omhu. Han har en stor erfaring i netop det at bygge splitcanestænger, og har for længst rundet stang nummer.

Udover at bygge stænger på traditionel vis er Bo nu også begyndt at eksperimentere. De senere år har han med stor succes bygget stænger, der er hule i midten. En ændring, der fiskemæssigt giver nogle gevaldige fordele, og samtidig mindsker forskellen mellem de moderne fabriksmonterede stænger og de gamle bambusstænger. Den åbenlyse fordel er, at stængerne bliver mærkbart lettere, hvilket også gør stængerne stivere og dermed hurtigere. Rent faktisk opnås der en hurtighed, der kommer tæt på en kulfiberklinge – dog kun på længder under 7½ fod.

Udover at eksperimentere med selve fabrikationsformen så er Bo inkarneret gør-

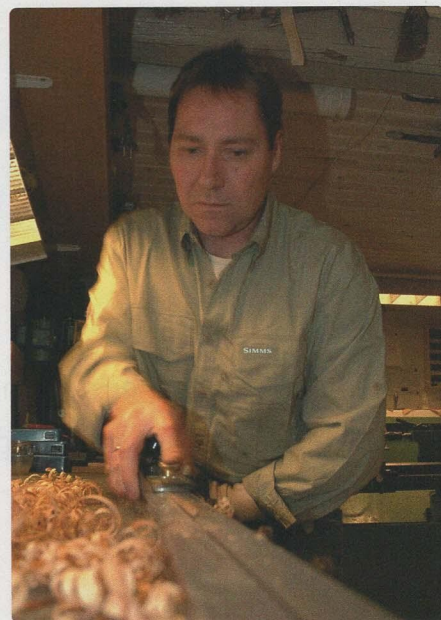
det-selv-mand. Ikke alene høvler han selv splitterne, men han fremstiller også løsdelene på egen hånd.

– Jeg plejer gerne at sige, at jeg kan lave det hele selv. Men det er nu løgn. For jeg kan faktisk ikke selv lave skydeøjernerne til stængerne, så dem køber jeg, fortæller Bo. Det at fremstille sine egne løsdele er for mig en stor del af det at bygge en stang. Har jeg ikke selv lavet det meste, føler jeg bare, at jeg har samlet en stang, og det er langt fra det samme som at have bygget en selv, fastslår den ihærdige stangbygger, der også pointerer tilfredsheden ved selv at have udvalgt de bedste materialer til både klinger og løsdele.

Med på højspolebølgen

Da Svenske Loop og Danielsson relancerede højspolehjulene var de ikke de eneste, der gik med storspoledet tanker. Den passionerede fynbo udviklede og fremstillede selv et lille højspolehjul med en velfungerende bremse tilbage i starten af firserne. Årsagen var selvfølgelig irritationen over konstant snoede liner.

– Siden den gang har jeg syslet med flere ideer til fluehjul, men det er aldrig blevet til mere. Det er nok fordi, jeg er tilfreds med det, jeg kan købe og derfor ikke føler et behov for selv at lave et, fortæller Bo.



Når man er tosset med splitcane, høvler man selvfølgelig selv alle sine splitter.

Kan du stik den

For mange fluefiskere er fluebindingen en naturlig del af hobbyen. For Bo er fluebindingen næsten en hobby i sig selv. En del af interessen går mod at udvikle nye materialer og fremstille højkvalitetsværktøj. Således har han for få år siden designet og fremstillet sit eget fluestik. En ting er »



Bo elsker at fiske med sine vidunderlige splitcanestænger. Det er også ude ved vandet, han finder inspirationen til selv at udvikle grej.



Specialværktøj til bukning af slangeringe laver man da selv.

Fluefisker & Feinschmecker

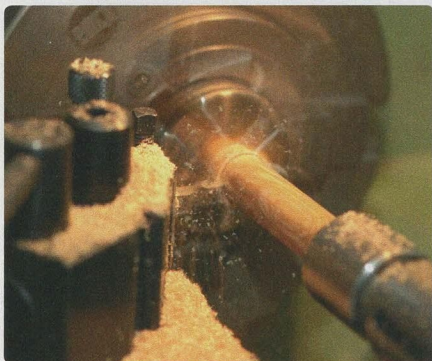
selvfølgelig at lave sit eget stik, en anden er at fremstille et stik af en så høj kvalitet, som Bo har gjort det. Stikket er sublimt udført og med så små tolerancer, at det ikke er værd at nævne. For at opnå den bedste sikring af kroen er der tre forskellige kæbesæt med til stikket, således at enhver tænkelig krog kan fæstes på sikker vis. Et sæt specielle rørfluekæber er selvfølgelig også blevet fremstillet. Stikket er selvfølgelig roterende, så man problemfrit kan dreje fluen efter behov, når der bindes. Og det er selvfølgelig lavet på en måde, så fluen altid kan være centreret under rotationen.

Floatyarn

Sidste skud på stammen fra den ihærdige opfinder er et nyt fluebindingsmateriale. Et garnmateriale der primært er tiltænkt tørfluer. Det specielle ved dette garn er, at det har en opdrift i sig selv, samtidig med at det stadig ser naturligt og rigtig garnagtigt ud. Materialet er resultatet af et halvt års eksperimenter. Garnet kan splittes op således, det kan anvendes til nærmest alle størrelser af tørfluer. I næste udgave af "Sportsfiskeren" kan du læse mere om dette nye materiale. Vi har nemlig fået Bo til at vise os fem flydesikre tørfluer til sæsonen, hvorledes man binder dem og en række generelle bindekneb til sommerens imitationsfiskeri.

Detaljer der tæller

At Bo er detaljernes mand skal man ikke kigge længe efter. Intet er overladt til tilfældighederne, og alt bliver afsluttet med



Så drejes der ædeltræsindlæg til hjulholderen.



En sølvsmed kunne ikke lave smukkere hjulringe.

den største omhu. Alligevel fortæller den arbejdsomme lystfisker, at han ikke arbejder på at lave små kunstværker, men funktionelle fiskeredskaber med en flot finish.

– Jeg kunne for eksempel aldrig drømme om at lave en flot detalje på en stang, hvis det bare kunne mærkes det mindste på stangens kasteegenskaber, men alverdens detaljer, der ikke berører egenskaberne i det færdige produkt, laver jeg med stor fornøjelse, fastslår Bo.

Problemløsning

– Det er ikke udvikling for udviklingens skyld. Mine eksperimenter har sin rod i problemstillinger, jeg støder på ved fiskevandet eller ved fluestikket. Løber jeg ind i et problem tænker jeg på det og arbejder med det indtil, det er løst. Og hvor lang tid det tager, er vidt forskelligt. Men det er nærmest aldrig i første forsøg, og der går oftest flere prototyper til, griner den eksperimenterende fluefisker.

– Mange af ideerne kommer bare lige pludseligt og ikke nødvendigvis fordi jeg lige arbejder med det. I starten af min stang-

bygningskarriere havde jeg lidt bøv l med at få mine slangeringe til at være helt ens, og det irriterede mig meget. Derfor udviklede jeg et specialværktøj til at bukke dem på. Værktøjet er så simpelt, men det sikrer, at øjerne får samme diameter og udseende. Jeg bruger stadig værktøjet og er stadig godt tilpas med det. Med årene har jeg finpudset designet og lavet udskiftelige hoveder således, at jeg let kan lave slangeringe i alle de nødvendige størrelser, forklarer Bo.

Fluefiskeren

Selvom der nørkles med og opfindes grej på et niveau, hvor de fleste andre for længe ville være stået af, så er Bo ikke kun en halvnørdet opfinder. Han er i den grad også lystfisker og i modsætning til mange andre, tyder det på at han bliver mere alsidig med alderen. Der hersker dog ingen tvivl om, at han er fluefisker med en forkærlighed for bækørreder og stallinger i strømmende vand. Kysten er dog blevet hyppigt besøgt i de senere år, og bliver det helt vildt, tager han venstre arm i brug og svinger tohåndsstangen i jagten på en laks.



Detaljerne skal være i orden på det grej, som Bo fremstiller. I hvert fald så længe det ikke påvirker produktet negativt.